

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.101/2026/47.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2026. június 9. napján megtartott tanácsülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A jelentős mennyiségű kábítószerre kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2025. november 18. napján kihirdetett 17.B.49/2023/564. számú ítéletét Terhelt6 VI. r., és Terhelt15 XV. r. vádlottak tekintetében megváltoztatja.

Terhelt6 VI. r. vádlott a bűncselekményt társtettesként követte el. E vádlott szabadságvesztés büntetését és a közügyektől eltiltást egyaránt 6 (hat) évre súlyosítja.

Terhelt15 XV. r. vádlott esetében a próbaidő tartamát 3 (három) évre enyhíti.

Egyéb részekben az elsőfokú ítéletet Terhelt6 VI. r., Terhelt8 VIII. r., Terhelt10 X. r., Terhelt12 XII. r., Terhelt13 XIII. r., Terhelt14 XIV. r. és Terhelt15 XV. r. vádlottak esetében helybenhagyja.

A szabadságvesztésbe beszámítja Terhelt8 VIII. r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A Miskolci Törvényszék a rendelkező részben írt ügydöntő határozatában bűnösnek mondta ki Terhelt6 VI. r. vádlottat kábítószer-kereskedelem büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban Btk.) 176. § (1) bekezdés IV. fordulat (3) bekezdés], ezért 5 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre, 100 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint, összesen 200.000 forint pénzbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Meghatározta a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének a legkorábbi időpontját és beszámította a kiszabott szabadságvesztésbe az előzetes fogvatartásban töltött időt. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett a jogkövetkezményekről. A VI. r. vádlottal szemben 659.000 forint erejéig vagyonek Kobzást rendelt el. A bűnjelek lefoglalását megszüntette, de azokat visszatartotta a pénzbüntetés, vagyonek Kobzás és a bűnygi költség biztosítása céljából. Kötelezte továbbá e terheltet 123.744 forint bűnygi költség megfizetésére.

[2] Terhelt8 VIII. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat (3) bekezdés] miatt 5 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre, 100 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint, összesen

200.000 forint pénzbüntetésre, valamint 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Beszámította a kiszabott szabadságvesztés tartamába a letartóztatásban töltött időt, egyben rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére ennek jogkövetkezményéről. A vádlottal szemben 225.000 forint erejéig vagyonekbeosztást rendelt el. A lefoglalt ingóságok lefoglalását megszüntette, de azokat visszatartotta a pénzbüntetés, a vagyonekbeosztás és a büntető költség biztosítására. Kötelezte továbbá 626.385 forint büntető költség megfizetésére. A pénzbüntetés megfizetésére 5 havi, 40.000 forint havi törlesztő összegű részletfizetést engedélyezett.

[3] Terhelt10 X. r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer birtoklásának büntetében [Btk. 178. § (1) bekezdés], ezért 1 év börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtása esetén meghatározta a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját és kötelezte a vádlottat 260.120 forint büntető költség megfizetésére.

[4] Terhelt12 XII. r. vádlottat kábítószer-kereskedelem büntetése [Btk. 177. § (1) bekezdés b) pont II. fordulat] miatt 5 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre, 100 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint, összesen 200.000 forint pénzbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte, meghatározva a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi időpontját. Az előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította a kiszabott szabadságvesztésbe. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak jogkövetkezményeiről. A vádlottal szemben 64.000 forint vagyonekbeosztást rendelt el. Az ingóságok lefoglalását megszüntette, de azokat visszatartotta a pénzbüntetés, a vagyonekbeosztás és a büntető költség biztosítására. Kötelezte továbbá 790.943 forint büntető költség megfizetésére.

[5] Terhelt13 XIII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer birtoklásának büntetében [Btk. 178. § (1) bekezdés III. fordulat], ezért 1 év 8 hónap börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. Beszámította a kiszabott szabadságvesztés tartamába az előzetes fogvatartásban töltött időt és kötelezte a vádlottat 866.546 forint büntető költség viselésére.

[6] Terhelt14 XIV. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-birtoklásának büntetése [Btk. 178. § (1) bekezdés III. fordulat] miatt 1 év 4 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Meghatározta a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének a legkorábbi időpontját. Elrendelte a T.-i Járásbíróság 8.Fk.3../2018/23. számú, 2018. szeptember 12. napján jogerőre emelkedett ítéletével kiszabott 2 év, végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett börtön fokozatú szabadságvesztés végrehajtását. Beszámította a szabadságvesztés tartamába az őrizetben töltött időt és kötelezte a vádlottat 705.753 forint büntető költség megfizetésére.

[7] Terhelt15 XV. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat], ezért 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 4 évre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtásának esetére meghatározta a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi időpontját. Az ingóságok, illetve a M.-i Törvényszék Letéti Csoportja által kezelt 30.000 forint lefoglalását megszüntette és ezeket visszatartotta a büntető költség biztosítására. Kötelezte a XV. r. vádlottat 423.859 forint büntető költség állam javára történő megfizetésére.

[8] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyészség Terhelt6 VI. r., Terhelt8 VIII. r., Terhelt12 XII. r., Terhelt14 XIV. r. és Terhelt15 XV. r. vádlottak terhére a büntetések súlyosítása iránt jelentett be fellebbezést, míg Terhelt10 X. r., valamint Terhelt13 XIII. r. vádlottak vonatkozásában nem támadta azt. Fellebbezésének írásbeli indokolásában előadta, hogy a

kábítószer-kereskedelem haszonélvezőivel szemben különösen indokolt a törvény szigorát alkalmazni, mivel ellenkező esetben a tetemes vagyoni haszonnal járó, illegális tevékenység hatósági úton nem szorítható vissza és a büntetési célok közül a generális prevenció sem érvényesül. Erre figyelemmel Terhelt6 VI. r., Terhelt8 VIII. r., Terhelt12 XII. r. vádlottak esetében magasabb napi tételszámú, súlyosabb végösszegű pénzbüntetésre, míg Terhelt14 XIV. r. és Terhelt15 XV. r. vádlottak vonatkozásában súlyosabb tartamú börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre és ehhez igazodó közügyektől eltiltás mellékbüntetésre tett indítványt. Utalt továbbá arra, hogy Terhelt6 VI. r. és Terhelt12 XII. r. vádlottak az előkészítő ülésen a vádirattal egyezően beismerték a bűncselekmény elkövetését, ezért erre tekintettel a kiszabható büntetések felső határa az ügyészégi mértékes indítvány. Emiatt az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte.

[9] Másfelől Terhelt6 VI. r. vádlott és védője a törvényes határidőn belül, Terhelt8 VIII. r. vádlott és a védője, Terhelt10 X. r. vádlott védője, Terhelt12 XII. r. vádlott védője és Terhelt13 XIII. r. vádlott védője kizárólag a kiszabott büntetések enyhítése céljából éltek jogorvoslattal. Terhelt15 XV. r. vádlott, valamint a védője – a törvényes határidőn belül – nem jelentettek be perorvoslatot.

[10] Terhelt6 VI. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában (másodfokú bírósági irat 46. szám) kiemelte, hogy e vádlott már a nyomozási szakban nagyfokú együttműködést tanúsított és teljeskörű beismerő vallomást tett, amit a bíróság előtt az előkészítő ülésen is fenntartott és a vádirattal egyezően beismerte a bűncselekmény elkövetését, amelyet a törvényszék végzésével elfogadott, de mégsem került sor ügydöntő határozat meghozatalára, hanem a VI. r. vádlott ügyét is tárgyalásra „rendelte”, ami a büntetés lényeges enyhítését alapozza meg.

[11] Terhelt8 VIII. r. vádlott védője jogorvoslatát írásban indokolva (másodfokú bírósági irat 41. szám) elsősorban már a vádlott felmentését, míg másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta. Utalt arra, hogy a terhelt csupán a kábítószer fogyasztásának tényét ismerte el, de a kereskedést nem, és ezt Terhelt3 III. r. vádlott is – aki az akkori élettársa volt – alátámasztotta a vallomásában. Másodsorban e vádlott büntetlen előéletére és részbeni beismerésére hivatkozott. A VIII. r. vádlott 2026. április 27. napján kelt beadványában (másodfokú bírósági irat 34. szám) azt kérte a másodfokú bíróságtól, hogy vegye figyelembe azt a tényt, hogy 2024. június 14. napjától letartóztatásban van, ami lelkileg, mentálisan is megviseli, mivel kiskorú gyermekei állami gondozásba kerültek.

[12] Terhelt12 XII. r. vádlott védelmében a nyilatkozat indokaiban (másodfokú bírósági irat 41. szám) a már feltárt enyhítő körülményekre utalt, kiemelve azt, hogy a terhelt büntetlen előéletű, három kiskorú gyermekről gondoskodik, élettársa gyermeket vár és nyomatékos súlya van az időmúlásnak. Mindezekre figyelemmel a büntetés enyhítését, illetve a büntetés végrehajtásának fegyház fokozatról enyhébb, börtön fokozatra változtatását indítványozta.

[13] Terhelt14 XIV. r. vádlott védője mivel sem ő, sem a vádlott nem jelentett be fellebbezést az elsőfokú ítélettel szemben, csupán írásbeli észrevételt tett a fellebbviteli főügyészség átiratára, súlyosítást célzó indítványára (másodfokú bírósági irat 39. szám). Álláspontja szerint a XIV. r. vádlottal szemben a cselekmény súlyával arányos büntetés kiszabására került sor, ezért nincs indok annak súlyosítására. Hivatkozott továbbá arra is, hogy az érintett vádlott az előkészítő ülésen lemondott a tárgyalás jogáról.

[14] Terhelt15 XV. r. vádlott védője az ügyészség súlyosításra irányuló fellebbezését alaptalannak tartva írásbeli észrevételt tett a fellebbviteli főügyészség átiratában írtakra (másodfokú bírósági irat 43. szám), amelyben azt hangsúlyozta, hogy az ítélet belső arányossága nem sérült, a terhelt tíz kiskorú gyermekről gondoskodik és a végrehajtandó

szabadságvesztés alkalmazása aránytalan terhet róna a családra, mivel élettársát, Terhelt11 XI. r. vádlottat ebben a ügyben végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték.

[15] A egyéb érdekelt1 a Bf.3../2023/63. számú észrevételében az érintett vádlottak terhére a büntetések súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezést az indokaira tekintettel fenntartotta, míg a védelmi jogorvoslatokat nem találta megalapozottnak és az elsőfokú ítélet átiratban írtak szerinti részbeni megváltoztatására, míg Terhelt10 X. r. és Terhelt13 XIII. r. vádlottak esetében a határozat helybenhagyására tett indítványt.

[16] A pertörténeti adatok között még a következőkre szükséges utalni. A törvényszék az elsőfokú ügydöntő határozatában Terhelt6 VI. r., Terhelt8 VIII. r., Terhelt10 X. r., Terhelt12 XII. r., Terhelt13 XIII. r., Terhelt14 XIV. r. és Terhelt15 XV. r. vádlottakon kívül még további nyolc vádlottra hozott szintén marasztaló ítéletet, amely egyik terhelten sem emelkedett jogerőre. A egyéb érdekelt1 az elsőfokú ítélet elleni jogorvoslatok elbírálására a Bf.3../2023/63. számú észrevételében valamennyi vádlottat érintően nyilvános ülés kitűzését indítványozta, majd a 2026. február 16. napján kelt Bf.3../2023/65. számú átiratában az I. r., II. r., III. r., V. r., VI. r., VIII. r., X. r., XII. r., XIII. r., XIV. r. és XV. r. vádlottak vonatkozásában a jogorvoslatoknak már tanácsülésen történő elbírálását kérte (másodfokú bírósági irat 18-19. szám).

[17] Az eddig írtakra figyelemmel a jelen másodfokú eljárásban érintett vádlottak esetében az ítéltábla a részben két irányú, szankciós fellebbezéseket a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 598. § (2) bekezdése alapján – a módosított ügyészi indítvánnyal egyetértve – a perjogi feltételek teljesülése következtében tanácsülésen bírálta el.

[18] A fellebbezések Terhelt6 VI. r., illetve Terhelt15 XV. r. vádlottak esetében alaposak, alaposak, a többi érintett terhelt vonatkozásában azonban nem.

[19] Figyelemmel arra, hogy a fellebbezéseket kizárólag a joghátrány miatt jelentették be a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja szerint, ezért a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett részét bírálta felül a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében (korlátozott felülbírálat).

[20] Itt kell kitérni arra, hogy Terhelt8 VIII. r. vádlott védője az elsőfokú tárgyaláson bejelentett, kizárólag enyhítést célzó jogorvoslatát (17.B.4./2023/564. számú tárgyalási jegyzőkönyv 14. oldal) fellebbezésének írásbeli indokolásában felmentésre irányulóan kiterjesztette, amire a Be. 584. § (3) bekezdés b) pontja alapján nincs törvényes lehetőség, ezért e vádlottnál is csak korlátozott felülbírálatra került sor.

[21] A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot kiterjesztik a szankciós és járulékos kérdést vitató fellebbezésnél az eljárási szabályok betartására, az abszolút és súlyos relatív hibából eredő hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésekre, ha a vádlottat fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, továbbá a bűncselekmény minősítésére [Be. 590. § (5) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontok – c) pont, (5a) bekezdés]. Értелеmszerűen a mértékes fellebbezésnél a büntetés kiszabása a fellebbezés oka és a cél: a büntetésre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása, ezért a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontjában foglaltak, jelen esetben a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetők meg. Ezen kívül az ítéltábla vizsgálta a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket is.

[22] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján ugyanakkor a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta és nem is vizsgálta az ítélet megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által írt tényállásra alapította, mert a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése

alapján jelentették be. E fellebbezésnél az első fokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes.

[23] Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást a perrendi szabályokat betartva folytatta le. Nem vétett sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a)-h) pont], sem olyan relatív perjogi hibát [Be. 609. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a)-d) pont], ami az eljárás törvényességét befolyásolva az érdemi felülbírálatot kizárta volna és az ítélet hatályon kívül helyezését, így az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását eredményezné.

[24] Megjegyzendő azonban, hogy a vádirattal egyezően beismerő vallomást tett és a bűnösséget beismerő, a tárgyalás jogáról lemondott Terhelt6 VI. r., valamint Terhelt12 XII. r. vádlottak vonatkozásában a bíróság már az előkészítő ülésen ügydöntő határozatot hozhatott volna (17.B.4./2023/120. számú tárgyalási jegyzőkönyv 18. és 25-26. oldal). Ezzel szemben – ügyészi indítványra – e vádlottakkal szemben is tárgyalást tűzött és hosszas bizonyítást folytatott, és csak a többi vádlott-tárral együtt hozott velük szemben is ítéletet, közel két év elteltével. A bíróságnak természetesen nem kötelezettsége már az előkészítő ülésen érdemben dönteni, de az eljárás hatékonyságát segítő jogintézmény célja éppen az, hogyha a feltételek fennállnak – és itt így volt – a bíróság tárgyalás és bizonyítás mellőzésével hozza meg a határozatát, szem előtt tartva ezzel is az időszerűséget. E részben nem meghatározó a külön hozott ítéletekben a tényállások esetleges eltérő megállapítása és a bizonyítás taktikája sem, hiszen a korábban beszerzett törvényes bizonyítékok felhasználhatók, rendszerint nincs ezért megfelelő indok a bűnösség beismerésének elfogadását követően az érintett vádlottak akár évekig történő „perben tartására” azon okból, hogy más vádlottakkal szemben folytatandó bizonyításhoz az szükséges.

[25] A felülbírálat kiterjesztése során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság – büntethetőségi akadály hiányában – törvényesen vont következtetést Terhelt6 VI. r., Terhelt8 VIII. r., Terhelt10 X. r., Terhelt12 XII. r., Terhelt13 XIII. r., Terhelt14 XIV. r. és Terhelt15 XV. r. vádlottak bűnösségére. Egyiküknél sem volt észlelhető olyan körülmény, amely a terhelték felmentését vagy az eljárás megszüntetését tette volna szükségessé.

[26] Az érintett vádlottak cselekményének minősítése is döntően megfelel a büntető anyagi jognak. Az elsőfokú bíróság e körben írt indokai helytállóak (elsőfokú ítélet [190]-[213] bekezdése).

[27] Ugyanakkor Terhelt6 VI. r. vádlott esetében a 2. tényállási pontba foglalt történeti tényállás alapján Terhelt2 II. r., Terhelt7 VII. r. vádlottakkal együtt, egymás tevékenységéről tudva, a terhükre rótt bűncselekményt szándékegységben közösen valósították meg, ezért a felelőssége nem tettesi, hanem a Btk. 13. § (3) bekezdése szerinti társtettesi. E vádlott tehát a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő, jelentős mennyiségre, kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetett társtettesként valósította meg. A kábítószer-kereskedelem jelzett formájánál a társtetteség megállapítása indokolt, hiszen a vádlott nem teljesen elkülönült formában, önállóan végzett kereskedelmi tevékenységet, hanem a társai közreműködésével. Ez pedig túlmutatva a tettességen, a társtettesi elkövetést alapozza meg.

[28] Az előkészítő ülésen a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomás esetén az ügyészség Terhelt6 VI. r. vádlottal szemben 7 év fegyház fokozatú szabadságvesztést, 7 év közügyektől eltiltást, valamint 500 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint, összesen 1.000.000 forint végösszegű pénzbüntetés kiszabását indítványozta. Figyelemmel a társtettesi elkövetésre (amely további súlyosító körülmény), az értékesített kábítószer mennyiségére, a kábítószer-kereskedelmi tevékenység hat hónapos időtartamára, az ítélet belső arányosságát is szem előtt tartva az ítéltábla a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés

tartamát a rendelkező részben írtak szerint 6 évre súlyosította, figyelemmel a vádiratban írt mértékes indítványra is. E bűncselekmény büntetési tétele öt évtől húsz évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés. A jelzett súlyosítást követően az elsőfokú bíróság által kiszabott 200.000 forint pénzbüntetés mellett e büntetés már tettarányos, jobban tükrözi az elkövetett bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlyát, egyben megfelel az ítéleti belső arányosságnak is.

[29] A többi vádlott vonatkozásában az elsőfokú bíróság ugyancsak feltárta a figyelembe vehető és értékelendő bűnösségi körülményeket, amit azzal szükséges kiegészíteni, hogy Terhelt8 VIII. r., valamint Terhelt12 XII. r. vádlott fogyasztotta is a kábítószer, aminek további súlyosító hatása van.

[30] A bíróság e súlyosító és enyhítő tényezőket a nyomatékuknak megfelelően értékelte és a büntetési célok elérésére alkalmas, a büntetéskiszabási elvekkel is összhangban álló szabadságvesztés büntetéseket, pénzbüntetéseket és mellékbüntetéseket szabott ki Terhelt8 VIII. r., Terhelt10 X. r., Terhelt12 XII. r., Terhelt13 XIII. r., Terhelt14 XIV. r., továbbá Terhelt15 XV. r. vádlottakkal szemben.

[31] Törvényesen került sor Terhelt10 X. r. és Terhelt15 XV. r. vádlottak esetében a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésére

[32] Terhelt15 XV. r. vádlottnál, figyelemmel arra, hogy igen nagyszámú kiskorú gyermeket nevel és büntetlen előéletére, továbbá az időmúlás tényére, figyelembe véve az ítélet belső arányosságát is, az ítéltábla a próbaidő tartamát három évre enyhítette. Itt kell utalni arra, hogy Terhelt10 X. r. vádlottnál a terhére rótt kábítószer birtoklásának büntette az elkövetés idején egy évtől öt évig, míg a XV. r. vádlott terhére megállapított kábítószer-kereskedelem büntette kettő évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Ez indokolja még e két vádlottnál a próbaidő tartama közötti különbségtételt.

[33] A VI. r., VIII. r. és XII. r. vádlottak esetében a végrehajtandó szabadságvesztés mellett kiszabott pénzbüntetés a vádlottak jövedelmi-vagyoni viszonyaira is tekintettel megfelelő összegűek, lényeges megváltoztatásukra az ítéltábla nem látott indokot.

[34] A támadott elsőfokú határozat egyéb, az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezései, így a szabadságvesztések végrehajtási fokozata, a beszámítás, a feltételes szabadságra bocsáthatóság feltételei az érintett vádlottaknál, illetve a feltételes szabadságra bocsátás kizárása, a vagyonekbevételek, a bűnjelek és a bűnügyi költség viselése megfelelnek a törvénynek.

[35] Erre tekintettel Terhelt12 XII. r. vádlott védőjének a fegyház fokozat helyett enyhébb börtön végrehajtási fokozatra tett indítványa nem foghatott helyt.

[36] A kifejtettek miatt az ítéltábla a törvényszék ítéletét Terhelt6 VI. r. és Terhelt15 XV. r. vádlottak vonatkozásában a szükséges részben a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyebekben Terhelt6 VI. r., Terhelt8 VIII. r., Terhelt10 X. r., Terhelt12 XII. r., Terhelt13 XIII. r., Terhelt14 XIV. r. és Terhelt15 XV. r. vádlottakra a Be. 605. § (1) bekezdését alkalmazva helybenhagyta.

[37] A Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján Terhelt8 VIII. r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú határozat kihirdetéséig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámította a szabadságvesztés tartamába.

[38] A másodfokú ítélet ellen – ellentétes döntés hiányában – a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Dr. Háger Tamás sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. előadó bíró, Dr. Bakó József sk. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 17.B.49/2023/564. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.I.101/2026/47. számú ítéletében írt változtatással Terhelt6 VI. r., Terhelt8 VIII. r., Terhelt10 X. r., Terhelt12 XII. r., Terhelt13 XIII. r., Terhelt14 XIV. r. és Terhelt15 XV. r. vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2026. június 9.

Dr. Háger Tamás sk.
a tanács elnöke